

1916-11-21

þÿ £ · ¼ μ ¹ Î Ñ μ ¹ Â ^{0 ± 1} Ñ Ç Ì » ^{1 ±}

þÿ • Á μ Å ½ · Ä ^{1 0 ì} Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8487>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ Α. Ε. ὁ νῦν Μέγας Δομοστής τῆς Νήσου ηὐδόκησε τὰ κα-

ΤΑ ΤΕΛΕΘΗ
ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΜΑΣ και μέ
χου τῆς

ἀπομεμακρομένης ἡμῶν ἐπαρχίας, ἵνα και ἐν τοῦ σύγγενος ἀναγνωρίσῃ τὰ δίκαια παράπονα τοῦ Παφικοῦ λαοῦ και ἀποδύσῃ ἰσως δικαιοσύνην εἰς τὰς πολυπλαπλᾶς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ κηδεύον ἡμῶν ἐπιτακτικῶν ἐθεωρήσαμεν, ὅπως συνενώσωμεν και πάλιν τὴν φωνήν μας μετὰ τοῦ λαοῦ και αἰτήσωμεν παρὰ τῆς Δ

Ἐξοχότητος τὴν τελειωτικὴν ἐπιτέλεσιν τῶν δικαίων μιᾶς ἐκ τῶν μᾶλλον πλουτοφόρων και παραγωγικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἣς τυγχάνει ἡγέτης.

Και ὡς πρῶτον ἐξ ὅλων οὕτως τὴν διευθέτησιν θέλομεν και δικαιωματικῶς ὁ ἴσπος ἀπαιτεῖ, εἴτε ἡ ἀσυνάρτητος συγκοινωνία και τὰ ἐπιπέδου ἀποκρίματα βλαπτερὰ ἀποτελέσονται.

Ἢ ἀπὸ χροῦν πολλοῦ χαλαρὰ και ἀτελὴς συγκοινωνία τῆς Πάφου ἴσως ἢ ἐξωτερικὴ ὅσον και ἡ ἐσωτερικὴ ἐμπυδίζει τὴν περαιτέρω αὐτῆς πρόοδον ὑφ' ὅσας τὰς ἐπόμεναις και προκαλεῖ τὸν ξέρον εἰς ἄδικον κρίσιν, ὡς δηλ. ὁ Παφικὸς Λαὸς εὐρίσκειται εἰσέτι ἐν ἡμιεμπολιτιστικῇ καταστάσει, ὡς ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠκούσαμεν γὰ λέγεται. Τούναντι ὁμοῦ εἰάν τις ψυχολογικῶς ἐξετάσῃ τὰ αἰσθητά του Λαοῦ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ὅτι ἀναγνωρίσῃ ἕνα οπινθηρὰ προσῶπον κεκοιμημένον, ὅστις εἴτε εἰσιμῶς ἀναφλεγῇ και τὰ ἐπεκταθῇ εὐδὲς ὡς δοθῇ ἔσονται και ἐξ ἀναγκῆς ἢ βιολογικῆς και ἢ καὶ ἄλλως τε ὠθηθῆναι.

*Πάφου
Παυ. Πάφου.*

Δευτερον απαιτεί ο τόπος τήν διευθέτησιν τῆς ταχυδρομικῆς υπηρεσίας, ἀφοῦ μάλιστα ἤδη καὶ ἡ ἐταιρεία αὐτοκινήτων Καίρου ἀπειλῶς ἀνέλαβε τὴν συγκοινωνίαν Πάφου — Λεμεσοῦ, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταχυδρομείου, ἵνα καὶ ἀνάγκαις παρέχεται εἰς τοὺς θυσιαρχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ὑποχρεοῦνται εἰς οἰκονομικὰ ἔργα καὶ οἰκονομικὰ ἔργα νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἐργασίᾳ.

Τρίτον ἡ μονιμοποίησις ἀποσπασμένων καὶ ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὧν γνώσιν ἔχει, ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ τελειωτικὴ τέλος διευθέτησις ὧν τῶν κακῶς ἐχόντων, αὐτὰ ἀδίκως ἐμφανίζονται ἐν τῷ τότῳ τούτῳ.

Ἐν τέλει εὐελπιστοῦμεν, διὰ τὴν Ἄ. Β. Β. ἐξοχότητος θέλει εἰσακούσει τὰ παράπονά μας, ἀφοῦ ἐμελετήσεν ἤδη θεόντως καὶ ἐκ τοῦ ἀνεγγύς τὴν ἀπομακρομένην ἐπιτοχίαν μας, ἀποδίδων αὐτῇ τὰ δίκαιά της.